

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/226/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223686
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1512223686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Edity Szabovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 2.12.2014, č.k. 12C/163/2012-59 a proti uzneseniu č.k. 12C/163/2012-92, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 2.12.2014, č.k. 12C/163/2012-59 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

II. Uznesenie Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č.k. 12C/163/2012-92 sa **o p r a v u j e** tak, že dátum jeho vydania správne znie 16.2.2015.

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č.k. 12C/163/2012-92 v znení opravy **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

K výroku I.:

Pod sp. zn. 12C/163/2012 súd prvého stupňa rozhodoval o veciach vedených na tamajšom súde pod sp. zn. 12C/163/2012 a sp. zn. 12C/169/2012, spojených uznesením č. k. 12C/163/2012-32 zo dňa 19.3.2014 (právoplatným dňa 31.3.2014) na spoločné konanie.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrhy žalobcu, ktorými sa v oboch spojených konaniach domáhal voči žalovanému zaplatať náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tvrdiac, že škoda mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote od doručenia jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v znení platnom do 31.12.2012, ako i ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku - zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení účinnom

po uplynutí 30-dňovej lehoty od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora, pričom dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný, pretože žalobca nepreukázal existenciu podmienok pre úspešné uplatnenie svojich nárokov na náhradu škody, ktorá mu podľa jeho tvrdenia vznikla nesprávnym úradným postupom.

Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 37Er/1096/2005 (týka sp. zn. 12C/163/2012), súd zistil, že dňa 9.8.2005 bola tamajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. U. L.Č. (sp. zn. EX 166/05) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - Notárskej zápisnice č. N 1789/2005, NZ 18688/2005 napísanej na notárskom úrade notára R.. I. Ď. so sídlom v T. dňa 30.4.2005, ktorým bolo vydané osvedčenie o vyhlásení účastníka o uznaní právneho záväzku a súhlase s vykonateľnosťou podľa § 247 písm. e) O.s.p., a na základe ktorého povinný Š. Q., C.. Č.. XXXXXX/ uznal dlh vo výške 27.033,- Sk voči oprávnenej osobe: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a súhlasil s exekúciou. Súdnemu exekútorovi bolo dňa 12.8.2005 vydané poverenie na vykonanie exekúcie pod č. XXXXXXXXXXXX. Dňa 5.10.2010 bol na Okresný súd Bratislava V prostredníctvom elektronických prostriedkov doručený návrh na zmenu súdneho exekútora so žiadosťou, aby vykonaním exekúcie bol poverený Exekútorový úrad JUDr. C. V.. Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.2.2012, bolo návrhu oprávneného vyhovieť.

Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 37Er/1878/2007 (týka sp. zn. 12C/169/2012), súd zistil, že dňa 11.4.2007 bola tamajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora Mgr. U. Z.E. (sp. zn. EX 310/2007) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku č. SR 6198/06 zo dňa 12.12.2006 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Bratislava na návrh oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. na vykonanie exekúcie zo dňa 16.3.2007 proti povinnému: H. S., C. X, F., C.. Č.. XXXXXX/ pre vymoženie 78.240,- Sk istiny s prísl. a trov exekúcie. Súdnemu exekútorovi bolo dňa 16.4.2007 vydané pod č. XXXX XXXXXX poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 6.10.2010 požiadal oprávnený o zmenu súdneho exekútora a zároveň navrhol exekučnému súdu, aby vykonaním exekúcie poveril JUDr. C. V.. Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.4.2012, č. k. 37Er/1878/2007 - 11 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. C. V. so sídlom v Bratislave.

Súd poukázal na to, že žalobca sa domáha náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. V tejto súvislosti súd konštatoval, že exekučný súd v predmetných veciach nerozhodol o návrhoch oprávneného na zmenu exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Nesprávny úradný postup bol síce v predmetnej veci preukázaný, avšak žalobca nepreukázal vznik škody priamo vyvolanej nesprávnym úradným postupom (príčinnú súvislosť). Súd zdôraznil, že žalobca ničím nepreukázal (ani nepreukazoval) vznik škody. Obmedzil sa len na všeobecné tvrdenie a náhradu škody uplatňoval ako administratívne náklady, ktorých vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy. Pritom sa jednalo o vec, v ktorej bolo vydané účinné poverenie súdnemu exekútorovi na vymoženie pohľadávky, a exekúcia prebiehala u povereného exekútora niekoľko rokov. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v peniazoch, v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti žalobcu. Z obsahu žaloby síce vyplýva tvrdenie žalobcu, že mu vznikla škoda v príčinnej súvislosti s tým, že súd nerozhodol o zmene súdneho exekútora v primeranej lehote, ale žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosť, že by pôvodný exekútor (aj napriek žalobcom tvrdenej strate dôvery k súdnemu exekútorovi a nutnosti aktívneho usmerňovania súdneho exekútora žalobcom) objektívne nemohol, do rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora na návrh oprávneného, pokračovať vo vymáhaní pohľadávky (napr. z dôvodu pozastavenia výkonu činnosti exekútora). Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa návrh žalobcu ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Namietol, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. preto, že sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie

nedostavil. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Poukázal aj na ust. § 15 O.s.p. a uviedol, že žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Takéto rozhodovanie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal ani možnosť vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Namietol tiež, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Ďalej žalobca namietol, že súd prvého stupňa ignoroval ust. § 153b O.s.p., lebo ak sa žalovaný písomne nevyjadril k žalobe, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Súd ignoroval aj tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nesúhlasil ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), nakoľko v prípade, že by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Mal za to, že právnym titulom v danej veci je nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Poukázal na to, že v konaní pred súdom mienil predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Bol názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vnútorne rozporné, keď súd prvého stupňa napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho, a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy, pričom rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu nie sú dôvodné. Odvolací súd svoj rozsudok verejne vyhlásil dňa 19.1.2016.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O.s.p. a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O.s.p.. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver o nedôvodnosti uplatneného nároku, pretože žalobca nepreukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Nie je opodstatnená námietka žalobcu, že súd prvého stupňa ignoroval jeho tvrdenia týkajúce sa majetkovej škody. Súd v odôvodnení rozsudku jasne uviedol, prečo nepovažuje žalobu v časti náhrady majetkovej škody za dôvodnú. Odvolací súd k tomu ešte dodáva, že ak žalobcovi v tej - ktorej konkrétnej exekučnej veci vznikla škoda, mal ju vyčísliť v konkrétnej výške. Nie je možné vychádzať z ničím neoverených a nepreukázaných tvrdení žalobcu ohľadom výšky majetkovej škody, ktorú žalobca vyčíslil paušálne, bez viazanosti na konkrétny nesprávny úradný postup exekučného súdu vo veci

sp. zn. 37Er/1096/2005, resp. vo veci sp. zn. 37Er/1878/2007. Výška škody tvrdená žalobcom nie je preukázateľná a overiteľná, pretože žalobca škodu nevyčíslil na podklade preukázateľného zníženia jeho majetku, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ale vyčíslil ju v oboch prípadoch paušálne.

Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, žalobca v oboch žalobách tvrdil, že situácia vyvolaná nesprávnym úradným postupom exekučného súdu ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca však ani tieto svoje tvrdenia nekonkretizoval a ničím nepreukázal. K jeho tvrdeniu, že neexistencia účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, vyvolala u členov jeho riadiacich orgánov a u jeho vlastníkov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo, treba zdôrazniť, že žalobca nevyužil zákonné možnosti, keďže vydanie rozhodnutia neurgoval a ani nepodal sťažnosť na prieťahy v konaní. Okrem toho, v rámci odškodnenia právnickej osoby za nemajetkovú ujmu, spôsobenú neprímeranou dĺžkou konania, by nemali byť odškodnené aj fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby podieľajú, pretože im nevzniká ujma priamo - chýba tu príčinná súvislosť (rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo/675/2011).

Neobstojí ani námietka žalobcu, že súd prvého stupňa porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces. Ako vyplýva zo spisu, súd prvého stupňa stanovil v predmetnej spojenej veci termín pojednávania na deň 2.12.2014 o 9,30 hod.. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené dňa 19.11.2014 spolu s vyjadrením žalovaného k žalobe (č.l. 34 - 39 spisu). Žalobca teda mal možnosť oboznámiť sa so stanoviskom žalovaného a vyjadriť sa k nemu s cieľom ovplyvniť výsledok súdneho konania. Taktiež mal dostatočný časový priestor na prípravu pojednávania, ako aj možnosť oboznámiť sa so všetkými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to vrátane exekučného spisu, ktorý bol pripojený do spisu. Ostal však nečinný, a na pojednávanie sa nedostavil. Len e-mailovým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.11.2014 (č. l. 49 spisu) požiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu „objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu“ s tým, že mu doteraz nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení resp. nevylúčení sudcov okresného súdu, a žalobca má záujem sa proti tomuto rozhodnutiu brániť podaním sťažnosti na Ústavný súd SR. Uznesenia Krajského súdu v Bratislave o nevylúčení zákonnej sudkyne JUDr. U. L. vo veciach vedených pod sp. zn. 12C/163/2012 a 12C/169/2012 zo dňa 15.10.2012, č.k. 3NcC/100/2012-16 a zo dňa 17.10.2012, č.k. 2NcC/74/2012-16 však už boli v tom čase riadne doručené právemu zástupcovi žalobcu (dňa 26.10.2012 a dňa 13.2.2013). Dokonca o odmietnutí sťažností žalobcu voči týmto rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave už bolo rozhodnuté aj Ústavným súdom Slovenskej republiky (uznesenia IV. ÚS 688/2013 z 12.12.2013 a II. ÚS 460/2013 z 26.9.2013). Súd prvého stupňa preto zjavne nemal dôvod na to, aby bolo nariadené pojednávanie zrušené, a ani nepochybil, keď dňa 2.12.2014 spojené veci prejednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu, žiadne práva žalobcu neboli postupom súdu prvého stupňa porušené. O realizáciu svojich procesných práv v rámci súdneho pojednávania sa obral žalobca sám svojím postupom, a to bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní. Súd prvého stupňa nepostupoval svojvoľne, procesný postup súdu bol v súlade s ustanoveniami procesnej normy, a preto ho nemožno považovať za odopretie ústavného práva účastníkovi na spravodlivý súdny proces a právo na verejné prerokovanie veci pred všeobecným nezávislým súdom.

Podstatná časť odvolacích námietok žalobcu je založená na tvrdení, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Ako bolo uvedené vyššie, o nevylúčení zákonnej sudkyne JUDr. U. L. vo veciach vedených pod sp. zn. 12C/163/2012 a 12C/169/2012 už bolo právoplatne rozhodnuté. Od vydania uvedených rozhodnutí, v ktorom nadriadený súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu. Neobstojí preto námietka žalobcu v odvolaní, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu v konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.), a ani mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

K výroku II.:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie proti rozsudku v sume 20,- eur podľa § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1, 2 a pol. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb., do 3 dní po právoplatnosti uznesenia. Uznesenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 26.2.2015.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Namietol, že napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie, a preto je nepreskúmateľné. Namietol tiež, že mu bola uložená poplatková povinnosť, hoci mu vzhľadom na vecné oslobodenie konania od poplatku nevznikla. Argumentoval tým, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ako vyplýva z tejto definície, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. ako je tomu pri položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku, a nie žalobu, a súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku. Poukázal na to, že v prílohe zák. č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Preto má za to, že mu bola v rozpore so zák. č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. V tejto súvislosti sa odvolával na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.3.2007, sp. zn. 4Cdo 39/2007 s tým, že za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Prílohe zák. č. 71/1992 Zb. sa súdne poplatky nevyberajú. V takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy. Odvolával sa tiež na ust. § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. s tým, že žaloba v prejednávanej veci bola podaná pred 1.10.2012, a teda konanie začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012. Do 30.9.2012 bolo podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) zák. č. 71/1992 Zb. konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal aj toto napadnuté uznesenie, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Nie je správny právny názor žalobcu, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobu podal na súd pred 1.10.2012, je v zmysle ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, dokedy bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedeného nesprávne vyvodzuje, že mu nevznikla poplatková povinnosť v súvislosti s podaným odvolaním proti rozsudku zo dňa 2.12.2014, č.k. 12C/163/2012-59.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len ZoSP), súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 4 ZoSP, v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 2 ZoSP, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 17 ods. 2 ZoSP, poplatok za odvolanie a dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom.

Podľa § 18ca ZoSP (Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. októbra 2012), z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20,- eur.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď uznesením uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie, aj keď konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. (čo je predmetom konania v prejednávanej veci) bolo do 30.9.2012 od poplatku vecne oslobodené, a teda nebolo uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov. Položka 7a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu ZoSP, bola do sadzobníka vložená novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.10.2012. Touto novelou bolo tiež zrušené ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP, ktorým bolo od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Takéto súdne konanie teda nie je od 1.10.2012 oslobodené od poplatkov. To znamená, že žalobca by nebol povinný zaplatiť poplatok za odvolanie (§ 6 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb.) iba v prípade, ak by odvolanie podal do 30.9.2012. Pretože odvolacie konanie sa začalo podaním odvolania proti rozsudku zo dňa 2.12.2014, č.k. 12C/163/2012-59 až dňa 11.2.2015, t.j. za účinnosti ZoSP v znení zákona č. 286/2012 Z.z., žalobcovi ako odvolateľovi (navrhovateľovi poplatkového úkonu - odvolania) vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie.

Ani námietku žalobcu, že v danej veci nie je dôvodné použitie analógie legis, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, nakoľko k použitiu analógie zo strany súdu prvého stupňa vôbec nedošlo. Zo strany súdu prvého stupňa nedošlo ani k žiadnemu svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, pretože ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, súdny poplatok sa platí nielen za podanie návrhu, ale (okrem iného) aj za podanie odvolania.

Neobstojí ani námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti uznesenia. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje odvolací súd za dostatočné a samotné uznesenie za preskúmateľné, pretože z neho jednoznačne vyplýva, že ním bol žalobcovi vyrubený súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku, vyplýva z neho výška súdneho poplatku, aj položka Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej bol vyrubený. Že tieto skutočnosti boli žalobcovi zrejme, vyplýva aj priamo z obsahu jeho odvolania.

Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa napadnutým uznesením, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku, aplikoval správny právny predpis, tento správne vyložil, a správne označil aj položku Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej súdny poplatok za odvolanie vyrubil.

Pozornosti odvolacieho súdu však neuniklo, že v napadnutom uznesení je uvedený nesprávny dátum jeho vydania (3.10.2012), hoci z obsahu spisu vyplýva, že ho vyšší súdny úradník vydal dňa 16.2.2015 (č.l. 94 spisu). Zjavne tak došlo k zrejmej nesprávnosti - k zjavnej chybe v písaní (k preklepu), ktorú odvolací súd najprv odstránil postupom podľa § 164 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. tak, že rozhodol o oprave tejto zrejmej nesprávnosti rozhodnutia, a následne napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (v znení jeho opravy) podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.